

Orðabálkur.

Eftir Þórunn Þórunnsson.

Undir þessari fyrirsögn hefur ritstjóri Tímans leyft mér að birta framvegis í hverju tölublaði orð og orðasambönd úr safni mínu, ásamt skýringum, sem mér eru á þeim kunnar. Heimilisfang þeirra læt eg fylgja, þegar því verður við komið, en nöfn heimildarmanna tel eg óþarft að birta.

Eg bið nú sem flesta lesendur blaðsins að veita orðabálk þessum gaumgæfalega athygli, skrifa orðin hjá sér jafnóðum og þeir lesa þau og leita upp og skrá í bók allar myndir þær og merkningar, sem þeir geta gert sér í hugarfund, að orðin hafi ímeltu máli. Aftan við skýringarnar bið eg þá að tilgreina heimilisfang þeirra og heimildarmenn.

Innan fárra daga kemur á prent eftir mig "Leiðarvísir um orðasöfnun". Þar er gerð allræðileg grein fyrir ýmsum meginatriðum, sem gæta þarf við söfnun orða. Bezt þætti mér, að þeir, sem veita þessari málaleitun minni liðsinni kynntu sér bækling þennan — því að ýmislegt má af honum læra — og höguðu skýringum sínum líkt og þar er fyrirnefnt, að svo miklu leyti sem þeir treystast til. Bæklingurinn verður vafalaust sendur bókasöfum og kostar ekki stórfé.

I trausti þessa fjölyrði eg ekki frekar um fyrirkomulag skýringanna á þessum stað. Það vil eg aðeins taka fram við þá, sem við beiðni minni verða, að þeir skulu ekki láta skýringar minar á orðum þessum víla sér sjónir. Sumar þeirra geta verið rangar, aðrar ónákvæmar. Því bið eg yður að miða yðar skýringar alls ekki við minar útskýringar á orðunum. Ennfremur má altaf við því búast, að þér þekkið orðin og orðasamböndin í öðrum myndum eða merkingum en mér eru kunnar. En þótt þér þekkið þau aðeins í sömu myndum og merkingum og skráðar eru í orðabálkinum, bið eg yður engu að síður að láta mér í té yðar skýringar á þeim. Með því eina móti verður fyrir það grafið hversu víða orðmyndir þessar og merkingar tíðkast.

Þessi málaleitun mín nær ekki aðeins til þeirra, sem takast á hendur fyrir mig reglulega orðasöfnun, heldur og til sem flestra, er Tímans lesa. Skýringar yðar sendið þér mér síðan, þegar yður bezt hentar. Kærast yðri mér þó, að þér sendið mér þær um hver áramót. Reglulegir orðasafnarnar þurfa þó ekki að senda mér þær fyrir en með orðasafni sínu.

Ef beiðni þessari verður vel tekið, sem eg vona, eru miklar líkur til þess, að um verði að fá allræðilegar skýringar á fjölda orða og orðasambanda, og jafnframt hinu, hversu víða þau tíðkast og hvað nú má telja lifandi mál og hvað dauðt. Og sú vitneskja verður að því skapi áreiðanlegri og viðtekari því fleiri sem leggja rannsókn þessari liðsinni. Fyrirhöfnin er ekki ýkjamikil, ef lesandinn skrifar orðin hjá sér jafnóðum og hann les blaðið.

Þannig mun eg birta smám saman megnið af orðasafni því, er eg hefi nú undir höndum, og söfnun þeim, sem mér berast í framtíðinni. Orðabálkurinn hefst þá með orðum þeim, er hér fara á eftir.

sálarbelgur (-s, og -jar -ir), kk., hnakkaska, gerð úr hertum kálfsbelg þannig, að í annan enda belgins var festur trébotn, en hinn dreginn sundur og saman með bandi. Örféi (nú dauðt) *

trausti (-a, -ar), kk., trékryna með eyrum. Örféi (aðeins heyrst)

*) "nú dauðt" merkir, að orðið sé ekki lengur tíðkað í Örféum.

Þar með er ekki loka fyrir það skotið að það tíðkast einhverstaðar annarsstaðar á landinu. Svo er og um allar aðrar athugasemdir milli sviganna, að þær gilda aðeins um notkun orðsins á þeim stam sem tilgreindur er framan við svigana.

notað af löngu dínun manni, en smíðaði slík ílát.)

skýja (-ar, -ir), kvk., rof á millum skýja. Örféi (var alg.: heimildarmaður minn ekki heyrst það nú). Suðursv. (alg.).

skríma (-u, -ur), kvk., rýtturolla. Suðursv., Örféi.

skjöpp (-ar, -ir), kvk., þjatta: það lafir skjöpp við skóginn þinn. Örféi (sjaldg.) Suðursv.

skinnakjöpp, skjöpp úr skinni. Örféi, Suðursv.

strigaskjöpp, skjöpp úr striga. Örféi, Suðursv.

tristæða (-u, -ur?), kvk., tvöfalduð (þannig að ófrosið vatn er milli millum íslaganna). Örféi, Suðsv.

sjávarskifti, kl. flt., hlíð í brimgarði, Örféi, Suðursv.

hlíð (-s, hlíð), kl., sjávarskifti Örféi (alg.).

stjórageypa (-u, flt. ekki til?), kvk., fiskur (einn), sem dregst undir eins og rent er færinn, en síðan verður ekki meira vart í þeim áróðrinum. Austf.

voðhæfur: voðhæfur, voður, voður, sem ekki er hvassara en svo, að voðum (seglum) má koma við í því. Eftir manni í Nesjum í Hornaf.

voðhæfur: voðhæft band, band sem vinna má úr voð.

skrimulegur, *) (skrimulegri, skrimulegastur), l., rýttulegur (um sauðkind). Suðursv.

vaðglöggur (vaðglöggvari, vaðglöggvatur? eða -glöggari, -glöggastur? eða gleggri, -gelgastur?), l., sem er glöggur á að finna fisk bita á öngul. Súgf.

vaðglöggur, sem er glöggur að rekja vað yfir vatnsfall. Eyfirkst.

veftur (-s eða -ar? flt. ekki til?), fyrirvarf: vera illur veftur í vaðmáli, vera til óleiks: þú ert hér illur veftur í vaðmáli. Suðursv.

lúður: liggja við lúðurinn, sitja um að koma vilja sínum fram undir eins og færi gefst: þær (kynnar) liggja við lúðurinn (þ. e. sitja um að komast í slægjuna). Suðursv.

launplága (-u, vantar flt.), kvk., plága, sem menn halda að leynist með sauðkind, er þrífst illa. Suðursv.

ragla (-aði, -að), áls, þrasa. Skagaf.

fljóta: láta fljóta fljóta, láta "ralla". Vestf.

flutningar, kk. flt.: fara á flutningum, ferðast með þeim hætti, að ýmist fari sjóleið (t. d. yfir fjörðu) eða landleið (t. d. yfir nes milli fjörða): Við fórum út fjörðu á flutningum. Ísf.

herðalag (-ar eða -ir?), kvk., lag milli herðabláðanna. Strákur af Snæfellsnesi.

svelja (svaldi? svalið?), áls.: "Nú sveljar að og ekkert í nefið," sagði kerlingin. Hún var að fylgja þriðja manninum sínum til grafar. Hnífsdalur.

glank (-s, vantar flt.), kl.: "Það kynni að brá af heini, ef hún væri innan um gleði og glank." Hnífsdalur.

réttkeið (-ar, -ar?), kvk. eða kl.: hornmát (vinkill) með 90° horni. Suðursv.

þussar, kk. flt., samanbarðir skjábolstrar til hafs: hann er með þussa til hafsins. Suðursv.

haffussar, kk. flt., = þussar. Suðursv.

Mariuveður (-s, vantar flt.), kl., blíðviðri. Eyfirkst (aðeins eldra fólk).

hæsingur (-s, vantar flt.) kk., mjög hrakið og lélegt hey. Suðursv.

Barabasveður (-s, vantar flt.), kl., aftaka rokviðri. Suðursv. (aðeins gamalt fólk).

hæli: hafa hratt á hæli, hafa hraðan á, flýta sér: hefir þú mjög hratt á hæli? eg hefi hratt á hæli. Suðursv.

hanki, hængur, fyrirstaða: það getur orðið hanki á því. Suðursv.

sjálfskylda: vilja hafa e-ð með

*) eða skryma?

*) eða skrymulegur?

**) Athuga vel öll myndbrigði

sjálfskylda, þykjast eiga heimtingu e-u, án nokkurrar hlíðsónar af því, hvort maður á tilkall til þess eða ekki: hann (hún) vil hafa þetta með sjálfskylda. Suðursv.

næsta (-u, vantar flt.), kvk., næstu, síðustu tímar: það hafa ekki verið seldar hér jarðir upp á næstuna. Suðursv.

upp: upp á = á (um tíma): það hafa ekki verið seldar hér jarðir upp á næstuna. Suðursv.

upp: upp á = til (um tíma): geyma e-ð upp á þáskinn, hvítasunnuna, morgundaginn = geyma e-ð til ... Miðf.

þáski, kk., kvæð aðeins vera til í þolf: eint með greini: geyma e-ð upp á þáskinn. Miðf.

lén (-s, -i), kl., viðarvöndull, sem stungið er framan undir viðarbagga á skógarhrossi, milli baggans og reiðingens (utan á klyfberafjölina) til þess að ekki "liggi ofan í" á hrossinum, og lurkar, sem standa út úr bagganum, meiddi ekki bógana eða halsinn á því. Suðursv.

lén (-aði, -að), áls. ? setja lén á hross. Suðursv.

legutagl (-s, -tögl), kl., sá hluti reitags, sem næst er silanum (um 1/2—1 faðm á lengd). Suðursv.

laghorn (-s, -horn), (frb. lakkhorn), kl., hornflaga innan fótar á framfötum hross ofan við knýlþöina. Nes. Arness?

hólfhorn = laghorn: Arness?

kúla, hófuð, haus: fá kúluna kembda, fá duglega ráðningu í orði eða verki: Þýskaland hefir oft fengið kúluna kembda hjá Frökkum. Arness.

þræla (-u, -ur), kvk., járnþipa sem fest er gegnum borðstokk á ráðarboti og tollarnir leika í. Ísf.

koppagata (-u, -ur), kvk., eiginlega sú gata, sem koppar, holur eru í, þar af leiðandi vond, ógreiðsfer gata; þekki það aðeins í orðatilteknu: fara sínar eigin koppagötur = fara eftir sínum eigin hugsunarhætti, þótt ábótavant sé. Ísf.

draga: draga að e-m, draga dár að e-m: eg heyrði að þér voru að draga að honum. Nes.

vöðflur (-s, -ar), kk., sá, sem lætur mikið á sér bera, er ærslafenginn (einkum eða eingöngu um stráka). Suðursv.

bjarglaun, kl. flt., björgunar laun. Suðursv.

brella (-aði, -að), áls.: brella e-m, gera e-m gælur: eg var að brella honum. Nes, Suðursv.

brinspónn (-s, vantar flt.), kk., tindatré. Suðursv.

bjarghlutur (-ar eða -s?, -ir), kk., björgunarhlutur. Suðursv.

húður (-s, -ar), kk., hryggjarliður úr hval. Suðursv.

skakki (-a, -ar), kk., þríhyrma, sem kvenfólk ber á herðum sér. Vestf.

glottakjör (-s, vantar flt.), kl., úrysti. Arn.

upsargledda (-u, -ur), kvk., viddin milli upsar (þakskeggs á hési) og veggs Dýraf. Arnarf.

krafi (-a, vantar flt.), kk.: krafi af e-u, obbinn (meirihlutinn) af e-u. V. Skafatells.

Gildi bókmentanna.

Ummæli M. Gorkis.

Mikið hefir verið ritað og rætt í heiminum hin síðustu ár um atburði þá, er gerst hafa austur í Rússlandi síðan 1917. Heimurinn hefir staðið undrandi yfir þeim.

Og enn á ný hafa augu manna beinst í austurátt, til Rússlands. En í þetta sinn vegna stórfelldrar bókaútgáfu, sem þar er verið að stofna til, fyrir förgöngu rússneska skáldsins Maxim Gorki og fjölda annara andans manna, alla 86. Erum í þeim hópi rithöfundar, vísindamenn, blaðamenn, listdómarar, bókmentafræðingar, málfræðingar og trúarbragðsfræðingar.

Tiltekinn er, að þýða á rússnesku úrval úr heimabókmentunum og gefa það út í geisistórum upplögum. Og er þegar kominn allmikill skriður á málið á þann hátt, að búið er að þýða um 800

verk og 63 bindi hafa verið prentað, að þær skýra oss frá því, að allar skoðanir og öll verk, yfir höfuð allt andlegt líf, er skapað af blóði og taugum mannanna.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss, að Kínverjinn Chen-Tay finnur jafnlitla fullnægju í ást sinni og Spánverjinn Don Juan, að Abessinumaðurinn syngur sömu ljóð um sorgir og gleði ástarinnar og Frakkinn, að hjartasorg hins japanska Geishas er jafn djúp og Monan Lescauts, að þrá karlmannsins að finna í konunni fyllingu lífs síns hefir verið jafn eldhætt í öllum mönnum á öllum tímum í öllum löndum og mun halda áfram að verða það.

Þær sýna oss,